

Wim van der Beek (Kunstbeeld)

Opvallende effecten van de door Johann van den Noorts toegepaste "methode" zijn magnetische werking en substitutie van kleur. Door de dynamische, aangrijpende en meeslepende schildertrant wordt de beschouwer naar het doek toe getrokken en hoe dichterbij hij bij het schilderij komt, hoe sterker de ervaring wordt er in opgenomen te zijn en er deel van uit te maken. Op het gebied van kleur blijkt alles mogelijk en geloofwaardig. Zo kan de zee zelfs in aardse kleuren vastgelegd worden. De sfeer van grillige bodemlagen en onstuimige zee blijken op golven van verbeelding samen te kunnen komen. Daardoor zorgt de allesoverheersende, emotionele ervaring, die alleen werkt zodra schilderen een manier van leven is geworden waarin uitersten op elkaar zijn afgestemd. Uitbundigheid van kolkend water en exotische onderwatervegetatie en verstilling die veroorzaakt wordt door het leven op zee ontmoeten elkaar. Emotie wordt direct vertaald in spanning, inspanning, rust, berusting of dynamiek. Johann van den Noort heeft een beeldtaal gevonden die recht doet aan zijn gedrevenheid.

Sike Doele (Leeuwarder Courant)

Van den Noort ziet de zee vooral als een onberekenbaar naturelement, als een kracht waar de mens lang niet tegen opgewassen is, als iets dat nooit hetzelfde is en steeds weer andere vormen aanneemt. Die essentie probeert hij vorm en inhoud te geven in zijn schilderijen. De gewelddadigheid en de kolkende stromen van de zee vertaalt hij in explosies van verf, in felle brede kwaststroken, spetters en druipers. Ondanks het feit dat hij de zee als onderwerp heeft, laat hij zich daardoor niet beperken, in kleur en vorm. Een uiteenspattende golf zou je evengoed kunnen interpreteren als een oerknal waaruit het heelal is ontstaan. Zonder schroom gebruikt hij rood, bruin en geel. De schilderijen doen aanvankelijk dan ook abstract aan. Pas als je leest dat ze de zee verbeelden, ga je die er ook in zien. Van den Noort laat de toeschouwer alle vrijheid en dat is zijn kracht.

Feike Boschma (Friesch Dagblad)

De kleur rood is niet de eerste kleur waaraan gedacht wordt bij het woord zee. Toch schildert Van den Noort in "Rising Sea" de zee knalrood. Is dit een voorbeeld van Synnesie? Is hier de vuurrode zee opkomende zon de zee zelf geworden? Is de hitte van de zon even intens als de dreiging van een storm? Ook op het laatste geëxposeerde doek "Doggersbank" overheerst rood. Noch in de voorstelling noch in de titel is er enige verwijzing naar de zon. Nee, hier staat het fulminerende rood (wederom) voor grote intensiteit: een en al uit elkaar spattende vormen. Wat een dynamiek.

Bert Honders (Kunstwerk Journaal)

Zijn palet bestaat uit oplichtende oranje, diepe rode en een prachtig blauw, een hard, aards groen en bruin. Hij werkt in brede expressionistische banen op vaak enorme grote doeken. Als je voor zijn schilderijen staat voel je de emotie, als het ware, over je heen spoelen.

Godert van Colmjon (Amerfoortse Courant)

Johann van den Noort is een schilder die zich klaarblijkelijk bewust is van de beperkingen van de persoonlijke expressiviteit zondermeer. Vandaar waarschijnlijk zijn pogingen de uitdrukkingen als het ware te objecteren en te veralgemeniseren in het kader van een historisch genre als het zeegezicht of het maritieme schilderij. Het is het natuurgeweld van de zee dat Van den Noort mateloos fascineert en waaraan hij zijn schilderijen uitdrukking wil geven. Dat doet hij gepassioneerd en kundig. De ogenschijnlijk tomeloze verfuitspatingen en kleuruitbarstingen kennen een helder georganiseerde onderstroom, gecontroleerde bewegingen en beheerste kleurdosering.

Wim van der beek (Zwolsche Courant)

De schilder pur sang manifesteert zich sinds kort ook als beeldhouwer. Hij blijft zijn thema weliswaar trouw, maar geeft er een andere vorm aan. De aandacht is verlegd van flamboyante zeegezichten naar minstens even levendige beelden van karakteristieke zwemvogels. Johann van den Noort roept met zijn beelden de majestueuze en sierlijke vogel op, die als een heerser de zee overziet. Hij heeft het dier tot een verlengstuk van zijn persoonlijke onrust en hang naar de zee gemaakt.